

Pieter-Bas de Jong

Pelgrimsavonturen met kinderen

Al jaren trekken Ellen Omvlee en Pieter-Bas de Jong er pelgrimerend op de fiets met hun kinderen op uit. Dit jaar liep het iets anders maar de avonturen waren er niet minder om.

Het is begin maart dit jaar. Onze dochter van negen ligt huilend in bed. Ze zal toch niet ziek zijn? Ruzie op school? Iets verkeers gezegd? Een scheur in haar favoriete broek? Schokschouderend komt na een tijdje het hoge woord eruit: Fenna mist de fietsvakantie dit jaar. Sinds 2009 gaan we elk jaar een paar weken met de fiets op pad. Vorig jaar zijn we niet weggeweest door een verhuizing en dit jaar gaan we ook al niet. We gaan als gezin twee weken vrijwilligerswerk doen in pelgrimsherberg L'Esprit du Chemin en hebben eigenlijk geen tijd voor iets anders.

Labyrintenfietsstocht

Fenna legt uit waarom ze zo verdrietig is. Als we niet op fietsvakantie gaan mist ze het avontuur, het buiten zijn, het samen reizen. We maken fietstochten over oude pelgrimsroutes en geven het reizen samen een beteke-

Ellen Omvlee en Pieter-Bas de Jong fietsten met hun kinderen Fenna en Thije langs labyrinten in Nederland.

nis. In ieder geval voor haar, dat is duidelijk, maar ook voor ons.

De overwegingen van Fenna knopen we goed in onze oren. Na wat geschuif in de agenda's gaan we in de meivakantie tien dagen fietsen. Fenna voor het eerst op haar eigen fiets, Thije voor het eerst op de tandem bij zijn moeder. Het wordt een labyrintenfietsstocht vanuit Zuid-Limburg naar het noorden, we werken graag met een thema.

Een labyrint is een bochtige weg, die met meerdere omwentelingen naar het centrum van het labyrint leidt. Het klassieke labyrint, met zeven omwentelingen, kwam duizenden jaren geleden al voor in verschillende culturen over de hele wereld. Een andere bekende vorm is het Chartres-labyrint met elf omwentelingen, gebaseerd op het labyrint in de kathedraal van Chartres.

Pelgrims die de reis naar Santiago de Compostela niet konden volbrengen, konden in plaats daarvan het labyrint doorlopen en daarmee ook de aflaat verdienen. Het labyrint wordt ook gezien als universeel symbool voor de levensweg. De ononderbroken weg naar binnen staat voor loslaten, het centrum voor ontvangen en de weg naar buiten voor toelaten wat je op je weg hebt ontdekt en meeneemt in je dagelijks leven.

Facebook-overnachting

Ellen zet de punten op de kaart met de te bezoeken labyrinten, ik trek de lijnen waar we langs willen fietsen. Zo simpel is het: kaarten, punten, lijnen, tent mee, fietsen maar. De telefoon zoveel mogelijk uit.

De eerste paar dagen zijn wat stressvol. Als we met de fietsen bepakt en bezakt met de trein willen, missen we een overstap als de NS zich niet van haar vriendelijkste kant laat zien. Het fietsen zelf begint in Heerlen. Fenna heeft niet eerder zelf in heuvelachtig terrein gefietst én heeft haar eigen spulletjes mee. Heuvelop gaat gepaard met gekreun en ge-

steun, heuvelaf gaat vaak wat te hard, maar met veel plezier! De ene nacht slapen we in onze tent, de volgende in de *refugio* in Houtthem St. Gerlach. We bezoeken het bijzondere labyrint in de Sint-Servaasbasiliek, waarin je vanaf Maastricht via Keulen, Rome en Istanbul naar Jeruzalem in het centrum van het labyrint loopt.

Dat het niet altijd makkelijk is bewees de langste dag van onze tocht. We regelen eigenlijk nooit van tevoren onze overnachtingen, een uitzondering daargelaten. Dus fietsten we al 70 kilometer om erachter te komen dat de drie campings ter plaatse ons geen onderdak konden bieden. Op de ene camping waren kinderen niet gewenst, de andere was een stacaravanpark en de derde had geen zin om moeite te doen ons een plekje te geven. Om acht uur hebben we tijdens het eten uiteindelijk contact opgenomen met een onbekende Facebook-vriendin, die ons een fijne, warme plek biedt in haar huis, nog weer vijf kilometer verderop. Fenna en Ellen slapen op de grond in de woonkamer, Thijs en ik in haar bed, onze fietsen worden in de woonkamer geparkeerd. Als de vrouw des huizes de nachtdienst in gaat, hebben we het rijk alleen. In de ochtend worden we door haar getraakteerd op een vers gehaald ontbijt. De 'ontberingen' van de dag ervoor zijn vergeten.

'Er gebeuren deze vakantie wel heel veel dingen die anders niet gebeuren, hè', is de conclusie van Fenna op de vierde dag van onze fietsvakantie. Nou, dat kun je wel zeggen!

Lux et Terra

Onze weg vervolgt zich langs Lux et Terra in Lierop, dat een grote indruk op ons maakt. Het is het levenswerk van Luciën van der Eerden. Hij kocht meer dan veertig jaar geleden een landgoed in de bossen en heeft er een zonnetempel met levensgroot labyrint gebouwd, omlijst door een metershoge muur, wat een geborgen gevoel geeft. Vanuit het centrum van het labyrint kijk ik terug naar de ingang. Een sfinxachtig beeld kijkt van een afstandje terug.

In het bos staan vele bouwwerken en beelden van de hand van Luciën. Als ik van bovenaf het grote labyrint bekijk, ontdek ik ook nog een kleiner in steen uitgehouwen vierkant labyrint, één van de vier kleintjes die we hebben ontdekt op het landgoed. Ondertus-

*Labyrint bij landgoed
Lux et Terra in Lierop.*

Foto: Pieter-Bas de Jong

sen wordt er druk gewerkt door een groep beeldhouwers, totdat de toeter voor de koffie klinkt. Het is een indrukwekkende plek met een bijzondere sfeer. Ellen geeft als dank voor het bezoek een klein handgemaakt labyrint op hout, dat wel in de smaak valt.

Daarna lopen we onder andere nog de labyrinten bij de pelgrimshoeve Kafarnaüm in Vessem, waar we ook overnachten, en het labyrint op de Waalkade in Nijmegen. Veertien labyrinten zien we op onze tocht van 457 kilometer, die we afsluiten in Zutphen.

Twee dagen feest

Het is augustus, Thijs giert het uit van de pret. Hij zit in een kruiwagen, voortgeduwd door Bernd die rondjes rent door de tuin van L'Esprit du Chemin, de herberg van Arno en Huberta in de Morvan. Thijs, onze zoon van zes, Bernd, een Duitse pelgrim van rond de vijftig jaar. Beiden met een overdosis energie. We begonnen ons vrijwilligerswerk een paar

*'Zo simpel is het: kaarten, punten,
lijnen, tent mee, fietsen maar'*

dagen eerder, op 29 juli. Die dag vierden Fenna en Huberta samen hun verjaardag. De dag werd opgeluisterd door de komst van een ander Nederlands gezin, dat met hun drie jonge kinderen een paar dagen op pelgrimstocht was. Twee dagen lang feest, met een afsluitend hoogtepunt in de vorm van een zelfbedacht toneelstuk dat door de kinderen werd opgevoerd. Voorzien van geluid maar zonder tekst leken de toekijkende pelgrims van verschillend pluimage te begrijpen waar het over ging. Een terugkerend thema. Thijs houdt van voetbal en wist menig pelgrim

met zijn aanstekelijk enthousiasme zover te krijgen om met 40 graden, en na een lange wandeldag, te gaan voetballen. Om daarna tevreden naast elkaar zittend op het gras, onder de lindeboom, de wedstrijd nog even terug te 'kijken'. De een in het Frans, de ander in het Nederlands.

Ik vind het jammer om weer weg te gaan.
Ik hoop en denk dat we nog terug komen en als we hier niet waren geweest dan had ik Marie erbij en Son en Sonny en Yoeri nooit ontmoet! En het is hier ook zo Supermooi! Echt een supermooie plek is dit! Ik kom zeker terug ☺ dag l'Espoir du Châtain!
Groetjes en veel liefs van Femke De Jong ☺

Foto: Pieter-Bas de Jong

Pelgrimstocht surplace

Best een pittige tijd trouwens, werken in een pelgrimsherberg. Ontbijt verzorgen, met de hand ingekleurde stempels zetten in pelgrimspaspoorten, pelgrims uitzwaaien, schoonmaken, beddengoed wassen, bedden opmaken, stukje tuin doen voordat het

40 graden wordt, jam en appelmoes maken, meehelpen met koken, tafel dekken, afwassen en dan vaak als afsluiting van de dag nog de groentetuin en planten water geven.

Tegelijk hebben we ook nog samen de zorg voor de kinderen, die een andere kijk hebben op vrijwilligerswerk dan wij. Ze helpen graag mee met aardappels rooien, pruimen plukken en pitten, tafel dekken en pelgrims uitzwaaien. Het water geven van de tuin wordt al gauw een feestje, wat het ook moet zijn. En evenzogoed willen ze graag gaan zwemmen, naar de speelgoedwinkel in Corbigny, voetballen, filmpjes kijken op de tablet, knutselen en spelletjes doen. Het is tenslotte vakantie, tijd voor elkaar en ontspanning.

Ons verblijf is een pelgrimstocht surplace. Twee weken op dezelfde plek zien we pelgrims aan ons voorbij trekken. Ieder met een eigen verhaal, een eigen manier, eigen dingetjes. Het is alsof we in de spiegel van onze eigen tochten kijken. We leren en zien wat het betekent om gastvrij te zijn, een tijdelijk thuis te bieden voor de pelgrims. Ik hoop dat wij een mooie bijdrage hebben kunnen leveren aan de pelgrimstocht van onze gasten. Huberta en Arno hebben ons die mogelijkheid gegund, we hebben het samen gedaan. ●